

„Jeg siger dig, Torben, du er altfor mistrøstig. Det går virkelig ikke an, at du tar det på den Måde. Husk på, at vi lever i en Tid, da Videnskaben — og da ikke mindst Lægevidenskaben — hver Dag gør et nyt Mirakel. Og forresten: Håbet har man aldrig Lov til at slippe“.

„Det vil jeg dog netop helst. Og det er vel bare jammerlig Fejghed af mig, at jeg ikke for længe siden har gjort en Ende på det med et Skud Krudt. Men jeg gør det også en Dag, dersom dette her skal vare ved“.

De sidste Ord blev stikkende i Struben. Han bøjede sig hurtigt frem og lagde Hovedet i sin Hånd for at skjule, at han græd.

Asmus Hagen kunde nu ikke længer tie med sit glade Budskab. Han rejste sig op, gik lidt frem og tilbage på Gulvet og satte sig så med det ene Ben på Sidelænet af Vennens Stol. Armen lagde han fortroligt om hans Skulder.

„Gamle *Sordino*! Hør nu, hvad jeg er kommen for at sige dig. Du skal være ved godt Mod. Jeg er overbevist om, at dit Liv kan reddes. Din Sygdom er vistnok en hel anden, end vi allesammen har gået og troet Ja, du ser på mig! Men det er, som jeg siger. Dit Tilfælde falder rigtignok udenfor min Specialitet; men jeg har andres Erfaringer at støtte mig til. Det gælder blot om, at du ikke selv opgiver Håbet“.

Torben klappede Vennens Hånd, som lå på hans Skulder, og sagde:

„Jeg kender dit gode Hjerte, Asmus. Du vil så gerne hjælpe. Men lad det nu være nok! Du veed dog, at jeg har gjort, hvad der står i menneskelig Magt for at blive rask. Jeg har søgt Europas berømteste Specialister, både Professor Hermann i Wien og Schindlers i Nauheim —“.

„Ja, og gamle Kvaksalvere og Troldkarle har du selv studeret“, sagde Asmus med et Nap i hans Øre og lo. „Du ser, jeg har allerede ransaget din Lektyre. Men nu skal du være fornuftig, Junker Torben! Så skal jeg fortælle dig, hvordan det gik til, at jeg fik Mistanke til vor gamle Diagnose“.

Han gik igen ud på Gulvet og gav sig til at berette.

„Ser du, da jeg i Foråret var i Paris og besøgte Hospitalerne, talte jeg også med den bekendte Dr. de Bèze, som er min Ven, og han gjorde mig bekendt med nogle Undersøgelser, han var i Færd med. Hvad de nærmere gik ud på, er her ligegyldigt; men han